

Ο ΑΞΙΟΣ

Καζαμπλάνκα, Μάης 1971

Αγαππé μου φίλε Νικόλα,

Το ταξίδι στο Μαρόκο κράτησε αρκετές ημέρες, μα σα φάνηκε η πόλη στο βάθος είδα πράγματα που δεν τα φανταζόμουν! Μόλις πιάσαμε λιμάνι, τράβηξα κατά που βρισκόταν το εμπορικό του θείου μου. Κατά τη διαδρομή ξεπρόβαλαν δεξιά κι αριστερά υπεραύχρανα πολυκαταστήματα και αφίσες που διαφήμιζαν είδη ένδυσης, υπόδησης, ρολόγια και άλλα αξεσουάρ! Μεγάλες λεωφόροι, ωραία πάρκα, τεράστια ξενοδοχεία και πάρα πολλοί άνθρωποι. Και γυναίκες! Πολλές γυναίκες! Μουσουλμάνες και μη, ιδιαίτερα περιποιημένες που φορούσαν κελεμπίες μεταξωτές και πολύχρωμες. Δεν ήταν μακριά το εμπορικό κι έτσι δεν άργησα να το βρω. Ο θείος μου με υποδέχτηκε εγκάρδια και με οδήγησε σ' ένα δωμάτιο στο πίσω μέρος, που από εκείνη τη στιγμή έγινε το μικρό μου παλάτι. Πέρασε κάμποσος καιρός μέχρι ν' αρχίσω σιγά σιγά να βγαίνω απ' το εμπορικό και να μεταφέρω εμπορεύματα σε πελάτες. Μια μέρα μου 'δωσε ο θείος μου να παραδώσω κάποια πράγματα σε ένα Μαροκινό που έμενε στη πόλη Φεζ. Η Φεζ είναι ιερή πόλη. Είναι η θρησκευτική και πολιτιστική πρωτεύουσα, με τη μεγαλύτερη μεντίνα και με χιλιάδες σουκ! Είναι ένα τεράστιο παζάρι, όπου βλέπεις και μυρίζεις σχεδόν τα πάντα! Αμέτρητα μαγαζάκια, χαμάληδες, πουλητάδες. Χάθηκαν στο λαβύρινθο κι από τη μία φοβόμουν, από την άλλη θαύμαζα αυτόν τον πολύχρωμο κόσμο. Τότε αντάμωσα τον Μεράλ, φίλο του θείου μου, και έτσι που με είδε φοβισμένο, μπήκε σε ένα μαγαζάκι κι αγάρασε ένα μπουσούλα, από κείνους που τους παίρναν οι Μουσουλμάνοι για να γνωρίζουν τη θέση της Μέκκας όταν προσεύχονταν. «Πυξίδα λέγεται στα ρωμεία, γιατί την πρωτοκατασκεύασαν από ξύλο πύξου», είπε ο Μεράλ που γνώριζε πολύ καλά τα Ελληνικά, και συνέχισε «Σου τη χαρίζω. Από δω που βρισκόμαστε, το εμπορικό του θείου σου βρίσκεται ναυτιοδικτικά. Η πυξίδα δείχνει πάντα τον

βορρά. Αξίζει να βρίσκεις μονάχος τον δρόμο σου. Καλή τύχη». Με τον μπουσούλα στο χέρι συνέχισα να ψάχνω την έξοδο. Παιδέυτηκα για κάμποση ώρα, όμως τα κατάφερα. Άφησα πίσω μου την αγορά και τράβηξα προς το εμπορικό του θείου μου. Σιγά σιγά η ζωή μου μπαίνει σε κανονικούς ρυθμούς. Όλα κυλάνε ήρεμα και χωρίς σπρόσιπα. Έπιασα φίλες με αρκετούς της ηλικίας μου, οι περισσότεροι δουλεύουν στα διπλανά μαγαζάκι. Έτσι περνάει ο καιρός χωρίς τίποτα το εξαιρετικό. Εσύ πώς τα περνάς; Καμιά κοπέλα βρήκες τελικά; Ή είσαι ακόμα κωμένος στα διαβάσματα για τη Νομική; Εδώ πάντως έχει πολλές γυναίκες. Όμορφες και πρόθυμες! Θα στα πω την άλλη φορά!

Μη με ξεχνάς κολλητέ!
Γάβνης Π.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

